

Momentum VII.

Minime etiam nuncius mittendus doctrinae coelesti, aut ejus defensioni, sed Deo, Ecclesiae, veritati & paci omnes vires tamdiu impendendae, quamdiu Ecclesia militans in his terris, pacem & triumphum in coelis expectat.

Ἐκθ.

§. I. **A**llocutoris verba sunt, quibus hoc argumentum controversum de Persona Christi concludit, & paci sacrificandum suadet: *Eja nuntium vel tandem bisce omnibus mittamus, eaque Deo, Ecclesiae, veritati & paci vel tandem consecremus! Votum & excitationem ad pacem non increpamus: Cujuslibet Christiani & Theologi est τὸ εἰρηνεύειν μετὰ πάντων, Rom. XII, 18. verum addit cautelas binas Apostolus, alteram τὸ ἐξ ὑμῶν, quantum ex vobis sive in vobis situm est, seu quantum in vestra potestate repositum est: alteram εἰ δυνατόν, si fieri possit, & res ipsa permiserit. Qui enim depositarius est, & bona habet dispensanda, potestatem neutiquam habet, de illis cum adversariis disponendi & pacificandi, sed potius tuendi & defendendi officium ipsi incumbit. Ad καλὴν παρακαταθήκην divinam requirit Apostolus τὸ φυλάσσειν custodire, pertinet vero ad illam non saltem Articulus fidei fundamentalis primarius constitutivus, sed etiam universa ὑποτύπωσις ὑγιαίνοντων λόγων, 2. Tim. I. 14. forma salubrium verborum, reposita in Articulis etiam fundamentalibus primariis antecedentibus & consequentibus, nec non secundariis. Imo etiam in non-fundamentalibus analogia fidei custodienda venit, & probe attendendum, ne alicubi impingatur. Ut ceterum ad pacem excitentur nostrates, opus nunc demum non habent, ubi per tot Colloquia & Collationes scriptionesque comprobatum est, nihil perinde anxie desiderare nostrates, quam ut Reformati, & quotquot a veritate coelesti deviarunt, agnoscant & profiteantur eam sincere. Non enim exprimi*

H 3

potest,